

MINISTEREN

Beskæftigelsesudvalget
Folketinget

Dato 19. januar 2017
J. nr. 2016-6133

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Beskæftigelsesudvalget har den 15. november 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 111 (alm. del) efter ønske fra Roger Matthisen (ALT), som hermed besvares.

Spørgsmål nr.111:

Kan ministeren redegøre for, hvilke økonomiske forpligtelser landets kommuner har over for boligudlejere i forbindelse udsættelse/fracflytning grundet manglende betalingsevne fra og med 1. oktober 2016, som følge af konthjælpsloftet og 225-timersreglen? Der tænkes herunder især på forpligtelser til at dække udlejers uerholdelige udgifter til istandsættelse og eventuelle garantier for indskudslån mv.

Svar:

Til brug for besvarelsen af den del af spørgsmålet, som vedrører beboerindskudslån, har Beskæftigelsesministeriet oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Der kan i forhold til almene boliger ydes beboerindskudslån efter lov om individuel boligstøtte. Kommunen yder efter ansøgning lån til betaling af beboerindskud, som udbetales direkte til boligorganisationen.

Kommunen har i nogle tilfælde pligt til at yde lån til beboerindskud (de såkaldte ”pligtlån”), hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. I andre tilfælde kan kommunen yde beboerindskudslån ud fra retningslinjer, som kommunen selv har fastsat (de såkaldte ”frivillige lån”).

Ved fracflytning – efter at udlejer evt. har anvendt en del af beboerindskuddet til betaling af istandsættelse – skal boligorganisationen betale det resterende beboerindskud tilbage til kommunen. Herefter er det kommunens opgave at opkræve det skyldige beløb hos den hidtidige lejer, da lånet til beboerindskuddet skal tilbagebetales ved fracflytning.

Når der er tale om pligtlån, stiller staten 2/3 af udgifterne til beboerindskudslån til rådighed, mens kommunen stiller 1/3 af udgifterne til rådighed. Kommunen bærer således 1/3 af risikoen for de såkaldte ”pligtlån”, hvis den tidligere lejer ikke har mulighed for at tilbagebetale lånet.

I forhold til de ”frivillige lån” stiller kommunen alle udgifterne til beboerindskudslån til rådighed, og kommunen bærer således hele risikoen for de ”frivillige lån”, i en situation, hvor den tidligere lejer ikke har mulighed for at tilbagebetale lånet.”

Herudover kan jeg oplyse, at der i almenboligloven findes regler, som i visse tilfælde pålægger kommunerne at garantere for udlejerens udgifter til istandsættelse ved lejerens fraflytning. Til brug for en nærmere redegørelse for disse regler, har jeg indhentet bidrag fra Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

”Det følger af reglerne i almenboligloven, at for så vidt angår almene familieboliger og ungdomsboliger, som anvises af kommunen, skal kommunen garantere for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning. Bestemmelsen indebærer, at kommunen betaler istandsættelsesudgifterne, hvis den fraflyttede lejer ikke kan betale dem. Kommunen får herefter et krav mod den fraflyttede lejer.”

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen